

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Illvstri Regi Armeniae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

Rogamus igitur celsitudinem tuam & exhortamur attentius, ac per apostolica tibi scripta mandamus, quatenus communem causam privatæ præponens, & propriis commodis negotium præferens crucifixi, quantum in te fuerit pacem ad universos Christianos observans, ad defendendam hereditatem Domini & expugnandam barbariem Sarracenorum potenter intendas, nec ob hoc adversus Comitem vel alium bellum moveas, præsertim vivente Principe, qui, sicut in ejusdem litteris continetur, sic nepotem tuum de principatus successione saisivit ut sibi proprietatem & dominium quoad viveret retineret. Cùm autem ad partes illas Legati nostri pervenerint, causam tuam non armis, sed legibus, non gladio vindice, sed justitia iudice prosequaris. Nos enim eidem Comiti per apostolica scripta mandamus ut causa ipsa in suo statu manente, nihil in præjudicium juris alterius attentare præsumat, sed Legatorum nostrorum, quibus cognitionem & diffinitionem ipsius duximus committendam, expectet adventum. Ad hæc, dilectum filium nuntium tuum serenitati regis propensius commendamus, ut de caro eum habeas de cetero cariore. Præterea serenitati tuæ gratiarum referimus actiones quòd nos per eundem nuntium tuum magnificè ac liberaliter visitasti. Datum Laterani XVI. Kal. Ianuarij.

*PAGANO ET ARRONI COMITIBVS,
& universis aliis Baronibus, Militibus,
& populo in regno carissimi in Christo filij
nostri Leonis illustris Regis Armenia con-*
sistitis.

ET si modernis temporibus apostolica sedis receperitis instituta, secundùm ea Domino in puritate cordis ac corporis servientes; is tamen qui matutinos & vespertinos operarios vineæ suæ singulorum denariorum mercede remunerat, faciens novissimos primos & primos novissimos, bravium vobis largietur æternum, si catholicam Ecclesiam sponfam veri Salomonis, sub cujus capite, secundùm quod ipsa protestatur in canticis canticorum, læva ejus; & dextra ejus ipsam jugiter amplexatur, fueritis humiliter venerati, & usque adeo vos zelus domus Domini comederit ut ad vindicandam injuriam Crucifixi & templum & hereditatem ejus de paganorum

manibus liberandam, & res exposueritis & personas, Christum vobis vitam & mortem lucrum cum Apostolo reputantes. Gaudemus autem quòd etsi novafitis Ecclesiæ Romanæ plantatio, novitas tamen in vobis virtutis operatur augmentum, & usque adeo vos reddit in fide ferventes, ut tanto ferventiores, in Christianorum omnium immo Christi auxilium assurgatis, quanto estis viciniore hostibus, & ex vicinitate melius & scitis & vultis eorum conatibus obviare. Nos autem de cariss. in Christo filij nostri Leonis Armeniæ Regis illustris sinceritate ac vestra devotione confisi, ei ad petitionem dilecti filij nobilis viri R. Militis nuntij ejus in nostræ dilectionis indicium vexillum beati Petri dirigimus, quo in hostes crucis duntaxat utatur, & eorum superbiam suffragantibus Apostolorum principis meritis, Domino concedente conculcet. Moneamus igitur universitatem vestram & exhortamur in Domino, & in remissionem vobis injungimus peccatorum, quatenus ad liberandum funiculum hereditatis dominicæ de manibus paganorum, & eorum refrenandam audaciam, & barbariem edomandam, cum eodem Rege vestro, sicut bene cœpistis, potenter & viriliter intendatis; ut ejus sitis remissionis participes quam de Dei omnipotentis & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus transfretantibus indulgemus. Datum Laterani XVI. Kal. Ianuarij.

*In eandem ferè modum nobilibus viris
Hug. de Tubaria, Rodulpho, & Ottoni
fratribus.*

ILLVSTRI REGI ARMENIÆ.

ET tibi congaudemus & nobis, immo etiam universo populo Christiano, quòd eum tibi Dominus inspiravit affectum, ut apostolicæ sedis instituta devotè reciperes, & præcepta fideliter observares, & contra inimicos crucis propositum illud assumeres ut in eos vindicare cupias injuriam crucifixi & hereditatem ejus de ipsorum manibus liberare. Nos igitur de tuæ devotionis sinceritate confisi, ad petitionem dilecti filij Roberti de Margat Militis, nuntij tui, in nostræ dilectionis indicium, vexillum beati Petri tuæ serenitati dirigimus, quo in hostes crucis duntaxat utatur.

Sff ij

*Epist. 254.
Vt cum suo
Rege contra
Sarracenos for-*
*titer se gerant.
Exstat in Gestis
Innoc. III.*

*Epist. 255.
Transmittit
vexillum beati
Petri, quo con-*
tra Crucis ini-
micos utatur.

*Responsio ad
hanc epistolam
exstat in Gestis
Innocentij III.*

ris, & eorum studeas contumaciam cum Dei auxilio, suffragantibus Apostolorum principis meritis, refrenare. Datum Laterani XVI. Kal. Ianuarij.

VNIVERSO POPULO
Castellan. civitatis.

Epist. 256.
Concedit Rectorem juxta civium postulatam.

Dilectos filios nobiles viros nuntios vestros ad sedem apostolicam venientes benignè recepimus, dilectum filium nobilem virum I. Praefecti concedi vobis postulantes humiliter in Rectorem. Cùm igitur tam de ipsius quàm ejus patris industria non modicum confidamus, utpote cui universum ferè apostolicae sedis patrimonium in partibus ipsis duximus committendum, petitionem vestram libenter admisimus, & cum vobis in Rectorem duximus concedendum, dummodo communiter ab universitate populi postuletur. Datum Laterani XI. Kal. Ianuarij.

PATRIARCHAE HIEROSOLYMITAN.
& Tyrensi Archiepiscopo, & Aconensi
Episcopo.

Epist. 257.
Vt injustè latam excommunicationis sententiam rescindant, temerèque excommunicantem Episcopum puniant.

Cum olim venerabilis frater noster Tyberiadensis Episcopus suam nostro transmisisset apostolatu quæstionem, quòd dilecti filij Magister & fratres Militiæ Templi mille trecentos bisantios & alia quædam bona Tyberiadensis Ecclesiæ, quæ predecessor ipsius apud quosdam fratres Templi deposuerat, detinerent, & ei reddere denegarent, ipsis per scripta nostra mandavimus ut eidem Episcopo depositum illud, si præmissis suffragaretur veritas, non postponerent resignare; venerabilibus fratribus nostris Sydoniensi & Bliensi Episcopis dantes firmiter in mandatis ut ipsi eos ad hoc veritate cognita per censuram ecclesiasticam compellere non tardarent. Verùm, sicut prædicti Magister & fratres Militiæ Templi, tam per litteras suas, quàm per quosdam fratrum suorum, quos ad nostram præsentiam direxerunt, non sine multo dolore nobis intimare curarunt, præfatus Sydoniensi Episcopus commissionis nostræ tenorem transgrediens, cum ipsi de terra Antiochiæ, ubi pro guerra quæ erat inter dilectos filios nobilem virum Principem Antiochiensem & dominum Alapiæ fuerant aliquandiu commorati, redirent, & quadam die Martis applicuissent ad civitatem Tyrensem, eis sequentem

diem Iovis terminum assignavit, quo in ejus præsentia præfato Tyberiadensi Episcopo accederent de deposito responsuri. Quia verò pro aliis negotiis imminentibus præfatus Magister diei præfixæ non poterat interesse, duos de fratribus suis, viros idoneos, pro eodem negotio dereliquit: qui ad diem statutam coram eodem Episcopo venientes, dixerunt se paratos esse prælibato Tyberiadensi Episcopo, si contra eos vellet proponere, juxta tenorem mandati apostolici respondere; & licet præfatus Bliensis Episcopus conjudex suus absens existeret, ipsi tamen volebant firmiter observare sententiam quam idem Sydoniensi Episcopus, auditis utriusque partis rationibus, super eadem causa duceret legitimè promulgandam. Hoc autem audito, idem Episcopus modestia pontificali neglecta, suo absente conjudice, nullis auditis rationibus, in multorum præsentia dixit in impetu: *Nisi vos usque ad proximam diem dominicam supra dictos bisantios reddideritis, auctoritate Dei Patris & omnium sanctorum Magistrum vestrum & omnes fratres domus Templi citra & ultra mare, nec non & participes atque amicos ejusdem, vinculo excommunicationis innodo.* Ceterùm cum sequenti sexta feria prænominati duo fratres, qui apud Tyrum pro causa prædicta remanserant, cum festinatione adijissent Acon, & quæ gesta erant per antedictum Episcopum per ordinem enarrassent, ipse Magister cum fratribus ad te, frater Patriarcha, continuo accesserunt, & tecum de illo negotio diligentius pertractantes, de tuo tandem consilio cum præfato Tyberiadensi Episcopo amicabiliter curaverunt componere, ad majus scandalum evitandum. Sed præfatus Sydoniensi Episcopus sequenti die dominica, post compositionem peractam, Ecclesiam sanctæ Crucis Tyrensem ingressus, post generalem processionem coram omni Clero & populo qui astabat, accensis candelis, ipsum Magistrum nominatim & omnes fratres Templi citra & ultra mare, nec non & amicos & participes domus, sententia excommunicationis astrinxit. Quòd fratres postmodum audientes, tantam illatam eis injuriam sic ad animum revocarunt, quòd ferè assumptæ religionis propositum relinquere voluerunt, & relicta Hierosolymitana provincia, disponebant ad propria remeare. Sed in eo tan-